

Plavovlasá rapsodie

Záviš

Plavovlasá rapsodie v zádumčivém mol
ve staříčském pokojíku v propletenci kol
Deset prstů nad klávesy volně komíhá
z duše člověka padá v té oáze tíha

Ta tíha, kterou dnešek nosí
cylindrová nálada s najatým fiakrem
nonšalantně zaklepala pak vstoupila sem

Odložila rukavičky pověsila hůl
kyvadlové hodiny do tónů ťukly půl
pan Brahms měl zrovna v partu

Bledé noty v odřených deskách tenkých jako drát
nedočkavý rozevření kdo z nich bude hrát
Po sloupech papíru mezi linkami pěti
vedla cesta odřikání k tvojím dvaceti

V pokoji plném plných tónů
zhasla svíce u přeslice propletence kol
tikot hodin pijánu vzal vybroušené mol

Klávesy se s panem Brahmssem odebraly spát
necháme si o nich ještě v hluché noci zdát
krásně nám plavovláska hrála